

Βάσος Μαυροβουνιώτης

Ο Βάσο Μπράγεβιτς, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, ήταν σερβικής καταγωγής και γεννήθηκε το 1797 στο Μόιντεζ του Μαυροβουνίου. Σε ηλικία 20 ετών βρέθηκε στις φυλακές της Σμύρνης από τις οποίες απέδρασε το 1820 μαζί με τον Νικόλαο Κριεζώτη και ήρθε στην Αθήνα.

Η συμβολή του στην επανάσταση

Το καλοκαίρι του 1821 ο Βάσος με τον αδελφό του Ράντο και ομάδα Σέρβων αγωνιστών συναντήθηκε στην Εύβοια με τον φίλο του Νικόλαο Κριεζώτη. Ανέλαβε την ηγεσία των στρατευμάτων της Καρυστίας, συνεργάστηκε με τον Νικόλαο Κριεζώτη και τον Ηλία Μαυρομιχάλη με σκοπό την κατάληψη της Καρύστου. Η προσπάθεια απέτυχε καθώς οι Τούρκοι δέχθηκαν σημαντικές ενισχύσεις και στις 11 Ιανουαρίου 1822 στη μάχη των Στύρων έχασε τη ζωή του ο Μαυρομιχάλης. Κατόπιν έλαβε μέρος σε μάχες στην περιοχή των Αθηνών. Μετά την αποβίβαση των Αιγυπτίων του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο, πήρε μέρος στην άτυχη μάχη στο Κρεμμύδι (7 Απριλίου 1825). Στη συνέχεια, πήγε στην Ανατολική Στερεά και συμμετείχε σε διάφορες στρατιωτικές επιχειρήσεις, όπως στην πολιορκία των Σαλώνων. Στις αρχές του 1826, σε συνεργασία με τον Νικόλαο Κριεζώτη και τον Χατζημιχάλη Νταλιάνη, οργάνωσε εκστρατεία στο Λίβανο με σκοπό την υποκίνηση της επανάστασης των χριστιανών της Συρίας κατά των Τούρκων. Η προσπάθεια απέτυχε. Αργότερα διακρίθηκε στη μάχη του Χαϊδαρίου (6 Αυγούστου 1826) και στην άτυχη Μάχη του Καματερού (27 Ιανουαρίου 1827). Μετά το θάνατο του Καραϊσκάκη σε συνεργασία με τον Φαβιέρο πήγε στη Θεσσαλία και προσπάθησε χωρίς επιτυχία να καταλάβει το Τρίκερι, (Νοέμβριος 1827). Επί Καποδίστρια διορίστηκε αρχηγός της ΣΤ' Χιλιαρχίας και πήρε μέρος στη μάχη του Μαρτίνου (29 Ιανουαρίου 1829) και τη μάχη της Πέτρας (12 Σεπτεμβρίου 1829), που ήταν και η τελευταία του Αγώνα. Στην ελεύθερη Ελλάδα ο Όθων τον διόρισε υπασπιστή του και για κάποιο διάστημα ασχολήθηκε με τη δίωξη της ληστείας. Πέθανε από πνευμονία στις 9 Ιουνίου του 1847.

